

Zamyslenia na týždeň po 18. nedeli po Svätej Trojici

Nedeľa 30. septembra 2018 – 18. nedeľa po Svätej Trojici

Piesne: ES č. 449, 648

Text: Mt 6, 19 – 23

„19Dám ti kľúče kráľovstva nebeského, a čokoľvek zviažeš na zemi, bude zviazané na nebesiach, a čokoľvek rozviažeš na zemi, bude rozviazané na nebesiach. 20Potom prísne prikázal učeníkom, aby nehovorili nikomu, že On je Kristus. 21Odvtedy začal Ježiš Kristus svojim učeníkom poukazovať, že musí ísť do Jeruzalema a že musí mnoho trpieť od starších a veľkňazov i zákonníkov a že musí byť zabitý a v tretí deň vstať z mŕtvych. 22Tu Ho vzal Peter a začal Ho odhovárať: Nech Ti je Boh milostivý, Pane! To sa Ti nesmie stať! 23On sa však obrátil a riekol Petrovi: Chod' za mňa, satan, na pohoršenie si mi, pretože nemyslíš na veci Božie, ale na ľudské.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Hodnoty človeka sú rôzne. V dnešnom svete väčšinou zamerané na matériu, blahobyt, pohodlie. Úsilie mnohých je sústredené na dosiahnutie pozemského šťastia, ktoré vidia v peknom dome, silnom aute, pravidelnej dovolenke či úsporách v banke. Aj kedysi ľudia túžili mať viac, mať sa dobre, užívať si pohodlie, aké bolo pre vtedajšiu dobu možné a dostupné. Na jednej strane to vyzerá byť úplne prirodzená potreba, ale to len dovtedy, kým naše srdce k tomu všetkému pozemskému nepril'ne a nezačneme premýšľať iba o dosiahnutí toho všetkého. Majetok, peniaze a všetko, čo môžeme zhromaždiť, totiž môže byť pre veriaceho človeka prekážkou a nebezpečenstvom na ceste za Kristom. Pán Ježiš vo svojej dobe videl, že viazanie sa na pozemské veci mnoho ľudí zotročilo, vzalo pokoj a urobilo ich ustarostenými. Ich myšlienky totiž boli zamerané buď na dosahovanie majetku a získavanie peňazí, alebo na rozmnožovanie toho, čo mali a nakoniec v nich podnietilo strach o získané, aby to nestratili. Preto sa Ježiš obracia k nepokojným srdcom, aby nezhrmažďovali poklady, ktoré nemajú stálu hodnotu, odtrhli od pozemského svoj zrak a hlavne srdce, ktoré má byť naplnené inými hodnotami. Tými, ktoré nezničí mol' ani hrdza, neznehodnotí ich ani nijako nepoškodí čas a ani nikto z ľudí. Tieto trvalé hodnoty sú v nebesiach a ponúka ich Pán Boh. Naše srdcia majú byť naplnené vierou, pokojom, radosťou, láskou, tým, čo priniesol svojim životom a smrťou aj Pán Ježiš. A hoci do srdca nemožno vidieť, to môže len Boh, predsa už na pohľade človeka vidíme, po čom túži, čím má naplnené svoje srdce. Pri čom sa v našich očiach zaskvie jas, pri čom sa nám rozšíria zreničky a čím sme nadšení? Možno si to ani

nevedomujeme, ale práve oči nás prezradia, lebo v nich sa odzrkadľuje naše vnútro. Ak je naše vnútro zlé, skazené, zamerané len na časnosť a matériu, vtedy celý náš život bude zlý, oddelený od Boha a nezničiteľných hodnôt. Bude poznačený sebecstvom. Ako kresťania máme dbať o to, aby nielen náš pohľad bol čistý, ale hlavne naše srdcia, lebo nimi potom prinášame dobré aj svetu okolo nás. Ak Boha uznávame ako svojho Pána, potom niet v našom srdci miesta pre mamonu, ani nič z tohto sveta. Amen.

Modlitba:

Nebeský Otče, ďakujeme Ti za to, že Ty nám jasne ukazuješ správny pohľad na život, aby sme ho nepremárnili v naháňaní sa za tým, čo aj tak nemá trvalú hodnotu. Prosíme Ťa, pomôž nám, aby sme budovali svoj život na trvalých nebeských hodnotách a neprikladali svoje srdcia k ničomu z tohto sveta, ale boli spokojní s tým, čo máme. Daj nám múdrosť rozpoznávať hranicu naviazanosti na matériu od slobody, v ktorej Ti všetkým, čo máme, môžeme slúžiť. Amen.

Mgr. Alena Ďurčíková, zborová farárka v CZ ECAV Istebné